

Sygn. akt III AUa 2154/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Iwona Krzeczowska - Lasoń (spr.)
Sędziowie:	SSA Małgorzata Gerszewska SSA Małgorzata Węgrzynowska - Czajewska
Protokolant:	sekr.sądowy Wioletta Blach

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2013 r. w Gdańsku

sprawy M. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 31 października 2012 r., sygn. akt VIII U 1152/12

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 2154/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 lipca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. zobowiązał M. F. do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia – renty rodzinnej za okres od 1 maja 2012 r. do 31 maja 2012 r. w kwocie 1.166,97 zł oraz odsetek za okres od 3 maja 2012 r. do 24 lipca 2012 r. w kwocie 34,50 zł. Organ rentowy wskazał, iż ubezpieczona z dniem 28 kwietnia 2012 r. zrezygnowała z nauki w Niepublicznym Policealnym Studium Zawodowym w W..

W odwołaniu od powyższej decyzji M. F. podniosła, że nie zrezygnowała z nauki z dniem 28 kwietnia 2012 r., w tym dniu bowiem złożyła

w sekretariacie szkoły wypowiedzenie umowy o naukę, do czego zobowiązywał

ją § 8 umowy o naukę, zgodnie z którym zakończenie edukacji nastąpiło z upływem miesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego, tj. w dniu 31 maja 2012 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując w całości stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Gdańsku - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 31 października 2012 r., sygn. akt VIII U 1152/12 zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, że M. F. nie ma obowiązku zwrotu świadczenia za okres od 1 maja 2012 r. do 31 maja 2012 r. w kwocie 1.166,97 zł i odsetek za okres od dnia 3 maja 2012 r. do 24 lipca 2012 r. w kwocie 34,50 zł.

Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia i rozważania Sądu pierwszej instancji.

M. F. (z domu N.), ur. (...), była uprawniona do renty rodzinnej po zmarłym ojcu H. N., począwszy od dnia 3 maja 1987 r. Świadczenie rentowe, wobec kontynuowania nauki, było przyznawane ubezpieczonej, stosownymi decyzjami ZUS, nieprzerwanie do dnia 31 maja 2012 r., tj. do ukończenia 25 roku życia. Decyzje pozwanego zawierały stosowne pouczenia w formie pieczęci, że w przypadku skreślenia z listy uczniów należy niezwłocznie powiadomić ZUS.

Równocześnie, od dnia 1 września 2006 r., ubezpieczonej przysługuje prawo do renty socjalnej przyznane na stałe.

W dniu 25 sierpnia 2011 r. ubezpieczona zawarła z Niepublicznym Policealnym Studium Zawodowym w W. umowę zatytułowaną „umową o naukę”. Zgodnie z § 1 tej umowy przedmiotem umowy jest organizacja konsultacji, sprawdzanie prac kontrolnych, egzaminów oraz innych koniecznych działań w celu umożliwienia nauki w systemie zaocznym słuchaczowi M. F. w roku szkolnym 2011/2012 w Niepublicznym Policealnym Studium Zawodowym w W..

W § 8 pkt 1 ww. umowy strony postanowiły, iż umowa może zostać rozwiązana przez słuchacza z zachowaniem 1 - miesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego. Na mocy ww. umowy ubezpieczona była słuchaczem semestru pierwszego Niepublicznego Policealnego Studium Zawodowego w W..

W dniu 28 kwietnia 2012 r. ubezpieczona złożyła w Niepublicznym Policealnym Studium Zawodowym w W. wypowiedzenie umowy o naukę oraz dokonała wpłaty kwoty 220 zł tytułem czesnego za miesiące kwiecień i maj 2012 r.

Po dokonaniu wypowiedzenia umowy o naukę w dniu 28 kwietnia 2012 r., ze skutkiem na dzień 31 maja 2012 r., tj. w okresie od 1 maja 2012 r. do 31 maja 2012 r., ubezpieczona była nadal słuchaczem Niepublicznego Policealnego Studium Zawodowego w W..

Organ rentowy, powołując się na okoliczność, że ubezpieczona z dniem 28 kwietnia 2012 r. zrezygnowała z nauki w Niepublicznym Policealnym Studium Zawodowym w W. w dniu 24 lipca 2012 r. wydał zaskarżoną decyzję.

Stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, w tym w aktach ubezpieczeniowych, bowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich rzetelności i prawdziwości. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności z urzędu, w tym w odniesieniu do zaświadczenia referenta Niepublicznego Policealnego Studium Zawodowego w W. z dnia 18 października 2012 r. i 26 czerwca 2012 r. Wskazane zaświadczenia stanowią dokument prywatny. W postępowaniu opartym na dokumencie prywatnym źródłem wiadomości jest, zgodnie z art. 245 k.p.c., zawarte w nim i podpisane oświadczenie. Formalna moc dowodowa dokumentu prywatnego wyraża się w tym, że zawarte w nim oświadczenie pochodzi od osoby, która złożyła podpis na dokumencie, jednakże nie rozciąga się ona na okoliczności towarzyszące złożeniu oświadczenia, o czym w dalszej części uzasadnienia.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowiły również zeznania świadka S. F. (1), które jako zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie zasługiwały na przyznanie waloru wiarygodności. Sąd działając na mocy

art. 302 § 2 k.p.c. wobec nieusprawiedliwionego niestawiennictwa ubezpieczonej na rozprawie wyznaczonej celem jej przesłuchania pominął dowód z jej przesłuchania.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy organ rentowy zasadnie zobowiązał ubezpieczoną do zwrotu nienależnie pobranej renty rodzinnej za okres od 1 maja 2012 r. do 31 maja 2012 r. w kwocie 1.166,97 zł oraz odsetek za okres od 3 maja 2012 r. do 24 lipca 2012 r. w kwocie 34,50 zł.

W rozważaniach prawnych Sąd I instancji odwołał się do treści art. 68 ust. 1 oraz art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Okolicznością bezsporną był fakt, iż organ rentowy w sposób prawidłowy pouczył ubezpieczoną o braku prawa do renty rodzinnej, bowiem decyzje ZUS zawierały stosowne pouczenia w formie pieczęci, że w przypadku skreślenia z listy uczniów należy niezwłocznie powiadomić ZUS.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowym Sąd Okręgowy uznał, że w okresie spornym, tj. od 1 maja 2012 r. do 31 maja 2012 r., ubezpieczona spełniała warunki do otrzymywania renty rodzinnej. W tym okresie ubezpieczona była nadal słuchaczem Niepublicznego Policealnego Studium Zawodowego w W.. W dniu 28 kwietnia 2012 r. co prawda złożyła w trybie § 8 pkt 1 zawartej umowy o naukę wypowiedzenie tej umowy, jednakże 1- miesięczny skutek wypowiedzenia umowy przypadł na dzień 31 maja 2012 r. Zgodnie z dyspozycją art. 112 k.c. termin oznaczony w miesiącach kończy się z upływem dnia, którego nazwą lub data odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdy takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było – w ostatnim dniu tego miesiąca. Jeżeli termin jest oznaczony na początek, środek lub koniec miesiąca, rozumie się przez to pierwszy, piętnasty lub ostatni dzień miesiąca (art. 113 § 1 k.c.). Zatem nie ulega wątpliwości, że w okresie wypowiedzenia umowy o naukę, tj. od 1 maja 2012 r. do 31 maja 2012 r., ubezpieczona nadal zachowała status słuchacza szkoły. Błędnie organ rentowy uznał, iż ubezpieczona zrezygnowała z nauki już w dniu 28 kwietnia 2012 r. Wydane przez referenta Niepublicznego Policealnego Studium Zawodowego w W. w dniu 26 czerwca 2012 r. zaświadczenie, potwierdzające rezygnację z nauki ubezpieczonej od dnia 28 kwietnia 2012 r., jest sprzeczne z treścią § 8 pkt 1 umowy o naukę. Również zaświadczenie z dnia 18 października 2012 r. nie zasługuje na wiarę w części dotyczącej potwierdzenia rezygnacji z nauki ubezpieczonej od dnia 28 kwietnia 2012 r. Ponownie wskazać należy, że dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., którymi są wyżej wskazane zaświadczenia, stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Zatem, jak każdy dokument prywatny, również wystawione zaświadczenia potwierdzają jedynie złożenie oświadczenia przez referenta zatrudnionego w Niepublicznym Policealnym Studium Zawodowym w W. i podlegają ocenie sądu zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, w tym kontroli co do prawdziwości wskazanych w nim faktów.

Z zeznań świadka S. F. (1) jednoznacznie wynika, że w maju 2012 r. ubezpieczona był słuchaczem ww. Studium, a dokonując wpłaty czesnego za miesiąc maj 2012 r. i wypowiadając umowę w dniu 28 kwietnia 2012 r. działała zgodnie z zawartą umową z dnia 25 sierpnia 2011 r.

Mając więc na uwadze wszystkie wskazane wyżej okoliczności, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że decyzja ZUS zobowiązująca ubezpieczoną do zwrotu renty rodzinnej za okres od 1 maja 2012 r. do 31 maja 2012 r. w kwocie 1.166,97 zł wraz z odsetkami za okres od 3 maja 2012 r. do 24 lipca 2012 r.

w kwocie 34,50 zł nie była zasadna.

W konkluzji, Sąd I instancji na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z cytowanymi przepisami, orzekł jak w wyroku.

Apelację od wyroku wywiódł organ rentowy zaskarżając go w całości i zarzucając naruszenie: art. 68, art. 138 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz art. 84 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.) oraz art. 233 k.p.c. przejawiające się w błędnej ocenie ujawnionego w sprawie stanu faktycznego.

Wskazując na powyższe pozwany wniósł o uwzględnienie apelacji i zmianę zaskarżonego wyroku w całości, ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd I instancji.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy podniósł, że Niepubliczne Studium Zawodowe w W. pismem z dnia 18 października 2012 r. potwierdziło, że wnioskodawczyni była jego słuchaczem do 28 kwietnia 2012 r., a nie do 31 maja 2012 r. Również w piśmie z dnia 18 października 2012 r. poświadczono, że wnioskodawczyni była słuchaczem ww. Studium na kierunku technik rachunkowości zgodnie z wpisem w księdze słuchaczy od 24 kwietnia 2011 r. do dnia 28 kwietnia 2012 r., a w dniu złożenia rezygnacji opłaciła czesne 220 zł za kwiecień i maj 2012 r.

Zdaniem pozwanego, pomimo treści pisma z dnia 18 października 2012 r. wydanego przez Niepubliczne Studium Zawodowe, Sąd nie przeprowadził w postępowaniu sądowym dowodów, na podstawie których można by uznać, że wnioskodawczyni w spornym okresie faktycznie uczestniczyła w zajęciach szkolnych.

Sąd oparł się jedynie na wyjaśnieniach małżonka wnioskodawczyni, który był ustanowiony pełnomocnikiem w sprawie, że wnioskodawczyni kontynuowała naukę w maju 2012 r. Wnioskodawczyni nie była słuchana w sprawie, gdyż jej pełnomocnik wniósł o pominięcie jej zeznań. Zdaniem apelującego fakt opłacenia czesnego za okres nauki w maju, nie jest poświadczeniem faktycznego pobierania nauki w maju 2012 r., a jedynie wypełnieniem obowiązku finansowego wynikającego z warunków umowy, tym bardziej, że szkoła potwierdza fakt bycia słuchaczem tylko do dnia 28 kwietnia 2012 r.

W ocenie pozwanego wyjaśnienia jedynie małżonka w tej sprawie nie są wiarygodnym źródłem informacji na temat faktycznego uczestnictwa wnioskodawczyni na zajęciach szkolnych w spornym okresie, tym bardziej, że zajęć w maju było mniej, gdyż odbywały się egzaminy, do których wnioskodawczyni nie przystępowała (zgodnie z wyjaśnieniami S. F.).

Wnioskodawczyni M. F. w odpowiedzi na apelację organu rentowego wniosła o jej oddalenie.

W uzasadnieniu wskazała, że zarówno treść umowy o naukę, jak i jej oświadczenie o wypowiedzeniu wyraźnie wskazują, że doszło do wypowiedzenia umowy ze skutkiem na 31 maja 2012 r. Za maj 2012 r. uiszczyła czesne, gdyż w tym okresie nadal była słuchaczem studium. Organ rentowy nie wykazał, że ten stan był inny. Pozwany powołuje się jedynie na treść zaświadczenia szkoły, które jest ewidentnie sprzeczne z rzeczywistym stanem. Również niezasadny jest zarzut, że zeznania męża ubezpieczonej, S. F. (1) nie są wiarygodnym dowodem.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżony wyrok odpowiada prawu, zaś zarzuty pozwanego są niezasadne.

Apelacja nie zawiera żadnych argumentów, które mogłyby prowadzić do podważenia przeprowadzonej przez Sąd I instancji oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, poczynionych przez ten Sąd ustaleń w zakresie okoliczności stanu faktycznego sprawy, w tym statusu ucznia – osoby pobierającej naukę w szkole, czy też dokonanej subsumcji.

Sąd Apelacyjny zaakceptował w całości ustalenia faktyczne sądu pierwszej instancji, traktując je jak własne, nie widząc w związku z tym konieczności ich ponownego szczegółowego przytaczania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 r., I PKN 339/98, OSNAPIUS z 1999 r., z. 24, poz. 776).

Przedmiotem sporu była zasadność zobowiązania przez organ rentowy M. F. do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia – renty rodzinnej za okres od 1 maja 2012 r. do 31 maja 2012 r. w kwocie 1.166,97 zł oraz odsetek za okres od 3 maja 2012 r. do 24 lipca 2012 r. w kwocie 34,50 zł.

Rozważania w przedmiocie sporu należy odnieść na wstępie do przepisów art. 138 ust. 1 – 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm. zwanej dalej ustawą emerytalną).

Zgodnie z art. 138 ust. 1 ustawy emerytalnej osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu. Za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust. 2 uważa się świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania (pkt 1) oraz świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenia (pkt 2).

Analizując unormowanie cytowanego art. 138 ustawy emerytalnej, należy uwzględnić również regulacje zawarte w art. 84 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.), w szczególności ust. 1, który stanowi, iż osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11.

Zasady wynikające z art. 84 cytowanej ustawy, o ile nie są odmiennie uregulowane w art. 138 ustawy emerytalnej, znajdują pełne zastosowanie w stosunku do osób, które pobrały nienależnie świadczenia, nawet jeśli będzie to oznaczało pogorszenie ich sytuacji. Stosownie do art. 84 ust. 5 cytowanej ustawy, przepisów art. 84 ust. 2-4 i 8 nie stosuje się, jeżeli przepisy szczególne określające zasady przyznawania i wypłacania świadczeń stanowią inaczej.

W niniejszej sprawie organ rentowy zobowiązał wnioskodawczynię do zwrotu renty rodzinnej, do której była uprawniona po zmarłym ojcu H. N., Świadczenie rentowe, wobec kontynuowania nauki, było przyznawane ubezpieczonej, stosownymi decyzjami ZUS, nieprzerwanie do dnia 31 maja 2012 r., tj. do ukończenia 25 roku życia.

Art. 68 ust. 1 ustawy emerytalnej stanowi, że dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej:

1) do ukończenia 16 lat;

2) do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo

3) bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 sierpnia 2012 r., I UK 96/12, LEX nr 1226829 wyjaśnił, że zwrot „do ukończenia nauki w szkole” należy interpretować tak, że art. 68 ust. 1 pkt 2 u.e.r.f.u.s. nie jest objęty przypadkiem „nauki w szkole”, sprowadzający się wyłącznie do formalnego legitymowania się statusem ucznia, jeżeli ubezpieczony nie wykonuje faktycznie obowiązków objętych programem nauczania oraz podejmuje pracę zarobkową w pełnym wymiarze, dysponując własnym źródłem utrzymania.

„Ukończeniem nauki w szkole” w rozumieniu tego przepisu jest uczęszczanie do szkoły, faktyczne realizowanie jej programu (choćby z negatywnymi rezultatami), a więc kształcenie się (słownikowo nauka w szkole to uczenie się, kształcenie się lub uczenie, kształcenie kogoś, lekcje, studia, edukacja; stąd ktoś jest chętny i przykłada się do nauki lub nie; tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2012 r., I UK 65/12, LEX nr 1231467).

Ponadto Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 października 2012 r., III AUa 985/12, LEX nr 1223386 wskazał, że renta rodzinna przysługuje dziecku uczącemu się w szkole, także w okresach przerw w nauce, niezależnie od tego, czy formalnie zachowało ono status ucznia, a dla obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia z tego tytułu decydujące znaczenie ma świadomość i zamiar ubezpieczonego, który pobrał świadczenie w złej wierze. Uczęszczanie do szkoły oznacza figurowanie w ewidencji szkoły oraz bycie uczniem, czyli pobieranie nauki poprzez uczestnictwo w zajęciach szkolnych i sprawdzanie wiedzy poprzez zdawanie egzaminów. Ukończenie nauki oznacza wypełnienie przez ucznia jego obowiązków i kończy się uzyskaniem świadectwa ukończenia szkoły. Na gruncie art. 68 ust. 1 pkt 2 u.e.r.f.u.s. ukończenie szkoły oznacza również jej zaprzestanie poprzez skreślenie z listy uczniów, czyli formalny brak statusu ucznia, co powoduje brak prawa do renty rodzinnej.

Wskazać należy, że Sąd I instancji przeprowadził dowód z zeznań świadka S. F. (1), męża ubezpieczonej (k. 24-25 a.s.). Zatem apelujący organ rentowy błędnie podnosił, że Sąd Okręgowy oparł się jedynie na wyjaśnieniach męża wnioskodawczyni, dysponował bowiem dowodem z zeznań świadka, którego wiarygodności organ rentowy nie kwestionował.

Z zeznań świadka S. F. (1) wynika, że wnioskodawczyni poza formalnym legitymowaniem się statusem ucznia Niepublicznego Policealnego Studium Zawodowym w W., faktycznie pobierała w spornym okresie, tj. od 1 maja 2012 r. do 31 maja 2012 r., naukę w tej szkole.

Powyzszemu nie przeczy, że w maju 2012 r. miała bardzo mało zajęć. Był to okres egzaminacyjny, a ubezpieczona nie przystępowała do egzaminów, ponieważ postanowiła zakończyć naukę po dwóch semestrach (zeznania świadka S. F. (1) - k. 24-25 a.s.).

Sąd Okręgowy, wbrew stanowisku apelującego organu rentowego, prawidłowo ocenił zaświadczenia z dnia 26 czerwca 2012 r. i 18 października 2012 r. wydane przez referenta Niepublicznego Policealnego Studium Zawodowego w W. wskazujące na rezygnację ubezpieczonej z nauki od dnia 28 kwietnia 2012 r.

Dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Zatem, jak każdy dokument prywatny, również wystawione zaświadczenia potwierdzają jedynie złożenie oświadczenia przez referenta zatrudnionego w Niepublicznym Policealnym Studium Zawodowym w W. i podlegają co do swojej wiarygodności i mocy dowodowej takiej samej ocenie, jak każdy inny dowód (art. 233 § 1 k.p.c.) (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2009 r., I UK 316/08, LEX

nr 707858).

Zatem uznać należało, że po przeprowadzeniu postępowania dowodowym Sąd Okręgowy prawidłowo ocenił, że w okresie spornym, tj. od 1 maja 2012 r.

do 31 maja 2012 r., ubezpieczona M. F. spełniała warunki do otrzymywania renty rodzinnej. W tym okresie ubezpieczona była nadal słuchaczem Niepublicznego Policealnego Studium Zawodowego w W., a w dniu 28 kwietnia 2012 r. złożyła w trybie § 8 pkt 1 zawartej umowy o naukę wypowiedzenie tej umowy, jednakże miesięczny skutek wypowiedzenia umowy przypadł na dzień 31 maja

2012 r. Zatem pobrana przez nią renta rodzinna za maj 2012 r. nie była świadczeniem nienależnie pobranym, o czym prawidłowo orzekł Sąd I instancji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację organu rentowego.